

Nr 78.

Av herr **Bergqvist**, om ökning av antalet till linjetjänst uttagna värnpliktiga och av antalet underbefäl vid Norrbottens regemente.

För bestridande av vakttjänst vid till Bodens fästning hörande fort m. m. är det av naturliga skäl nödvändigt att hela året om äga tillgång till erforderlig personal. Den fast anställda personalen vid i Boden förlagda truppförband har icke enligt 1925 års härordning beräknats med hänsyn till att densamma skall kunna bestrida ifrågavarande tjänst, och icke heller har någon särskild värnpliktskontingent beräknats för detta ändamål. Under de tider, då värnpliktiga för sin utbildning äro inkallade till tjänstgöring vid Bodens trupper, måste dessa sålunda utöver sin vanliga utbildning tagas i anspråk för fortbevakningen. Under de tidsperioder, då värnpliktiga icke äro i tjänst eller då deras utbildningsståndpunkt icke medger användning för denna bevakningsuppgift, måste det fast anställda manskapet fullgöra bevakningen av fortan. Det är självfallet, att detta måste vara till en betydande olägenhet för deras militära utbildning. Detsamma gäller även om de värnpliktiga, vilka måste deltaga i vakttjänsten vid fortan. Härigenom ställas Bodens trupper otvivelaktigt ur utbildnings-synpunkt i en vida ogynnsammare ställning än övriga arméns truppförband på grund av att ett visst antal dagar till följd av denna vakttjänst kommer att för såväl fast anställda som värnpliktiga gå bort från den egentliga, knappt tillmätta utbildningstiden.

Av ekonomiska skäl torde det icke kunna ifrågasättas att öka antalet volontärer vid truppförbanden i Boden i sådan utsträckning, att fortvakt-tjänsten i sin helhet bestrides av dylik personal. Man synes därför nödgad att för ändamålet avse värnpliktiga till erforderligt antal på motsvarande sätt som skett beträffande ordnandet av garnisonstjänsten i Stockholm. Det är emellertid icke möjligt att verkställa en motsvarande minskning av kontingenten till andra truppförband, utan blir det sålunda nödvändigt att öka antalet till linjetjänst uttagna värnpliktiga till I. 19 i sådan omfattning, att bestridandet av den viktiga och oundgängligen erforderliga fortvaktstjänsten kan ske utan att den lika viktiga utbildningen i övrigt av till truppförbandet ifråga till linjetjänst uttagna värnpliktiga i allt för ogynnsam grad behöver åsidosättas. I underdånig skrivelse den 20 augusti 1926 har kommandanten i Boden beräknat den för ändamålet erforderliga ökningen av I. 19 tilldelade till linjetjänst uttagna värnpliktiga till 140. I samband med en dylik ökning av värnpliktskontingenten torde

det bliva nödvändigt att öka antalet fast anställt underbefäl vid I. 19 med 6 furirer.

På grund av vad sålunda anförts, får jag hemställa

att riksdagen måtte besluta att utöka antalet av till linjetjänst uttagna värnpliktiga vid Norrbottens regemente med 140 man och antalet underbefäl med 6 furirer — 2 av 1:a och 4 av 2:a klassen.

Stockholm den 21 januari 1927.

O. Bergqvist.